

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**S. Avrelii Avgvstini Hipponensis Episcopi Et S. R. E.
Doctoris Vita**

Lancilottus, Corneille

Antverpiæ, 1616

Cap. II. Cur S. Augustinus Ecclesiæ symbolo coretur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42857

CAPVT II.

*Cur S. Augustinus Ecclesia symbolo
decoretur.*

MERITO eadem ipsa sacrosancta spon-
sa huius sæculi duces ac Imperatores
imitata, qui strenuè militantibus gloriosa
dant insignia, quibus benè meritorum vir-
tus posteris innotescat; ipsum templi sym-
bolo, quod manu portat, gratitudinis ergo
decorauit: quòd videlicet assiduis lucubra-
tionibus, dissertationibus, ac eloquentiæ
flumine nefarios hæreticorum cœtus, Ec-
clesiæ Catholicæ præfidiis auerterit, ac eam
indefessè propugnarit. Quæ caussa fuit
Hieronymo, vt phrasi non absimili, quâ
S. Paulus Christum vocat *fidei auctorem*, *Hebr. 12.*
eundem *fidei* appellet *conditorem*. Quem-
admodum enim (vt veterum Romanorum
triumphos præteream, in quibus captarum
urbium imagines præferebantur) si quis
Augustam ipsam ab exercitu, magno dedi-
tionis periculo obsessam in arce aliquâ, fu-
sis fugatisque hostibus obsidione liberaret,
is meritò, pro ciuicâ, donaretur Imperatri-
cis effigie: credo similem ob causam Au-
gustinus Ecclesiam Christi tot errorum ac
hæreseon machinis oppugnatam, cùm in
libertatem magnâ ex parte asseruit, non de-
buit

D. Augu-
stinus Ec-
clesia Ca-
tholica scu-
tum.

P. Valder.
in Theat.
Religion.

Isa. 3.

Augustin.
lib. 2. cont.
Felic. Ma-
nichæum in
fine.

buit non illius quam liberauerat, imò
quam (vt Augustus de Româ dicebat) ter-
ream acceptam, latericiam aureamque reli-
querat, simulacrum manu præferre, &
ipſius ſimul deſenſor & cuſtos audire. Cui
rei confirmandæ, de theatro vitæ humanæ
afferunt, quòd morienti D. Ambroſio luci-
diſſimum è cælo ſcutum eſt in os viſum
deſcendere, quo veluti pretioſo ſalgamo
mirificè illum recreatum eſſe, eoquæ ſcuto
D. Auguſtinum fuiſſe ſignificatum aiunt:
eſt enim hæc vox diuina: *Dicite iuſto, quo-
niam benè, quoniam fructum adinventionum
ſuarum comedet.* Et ſanè inuentio rei pretio-
ſiſſimæ fuit S. Ambroſio Epifcopo, Augu-
ſtinum errantem adducere ad Eccleſiam
Dei, qui fuit eidem in omnibus bellis tam-
quam ſcutum ac propugnaculum, nullâ vi,
nullâ fraude aduerſariorum ſuperabile.
Quare cùm ſub extremum vitæ D. Am-
broſio rei huius obuerſaretur memoria,
tamquam ſuauiſſimo edulio recreatus fuit,
recogitans quòd ſuo labore ſuaque diligen-
tiâ tam validum clypeum Eccleſiæ Roma-
næ mediis hoſtibus eripuifſet: eum ipſum
videlicet, ſub quo toties proſtrati iacuere
hoſtes fidei, ac præ ceteris Felix ille prin-
ceps omnium Manichæorum. Is cùm ini-
tio parum feliciter defendiſſet opiniones
ſuas

suas in publico congressu, excipientibus disputationem Notariis, ad extremum Manichæorum hæresim eiurans, Catholicorum partes est secutus. Quo postmodum Felice suosmet complices, quibuscum antè senserat, oppugnante, tantum hæc impietas per eam regionem est compressa, ut nemo deinceps in publico eius patronum se præstare, vel Augustinum in arenam prouocare fuerit ausus. Quem timorem auxit Faustus in primis Episcopus, huius perfidiæ iam pridem doctor, quem ipse vicissim Augustinus triginta scriptis in eum libris ita confutavit ante Præsidem, ut eiusdem lege iussus solum vertere, quamuis poenâ infra meritum, ex Africâ sit in insulam relegatus.

CAPVT III.

D. Augustinus Episcopus ægerrimè diœcesim egreditur.

His ergo tam vtilibus occupationibus intentus Augustinus, cum & hosce lupos ab ouibus suis atceret, suoque gregi de pascuis salubribus prospiceret, ægerrimè diœcesim suam egrediebatur: eosque Pastores qui nonnumquam iusto diutius aberant in aulâ Carthaginensi, grauiter incusabat, dicens, Pastorem numquam debere, nisi forsan ob iusti ponderis rationem, suis ouibus

O

bus